

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Socialudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 3. marts 2023
Kontor: Proces- og Insolvensrets-
kontoret
Sagsbeh: Anders Svane Restorff
Caspersen
Sagsnr.: 2023-0032/52-0001
Dok.: 2744903

Besvarelse af spørgsmål nr. 114 (Alm. del) fra Folketingets Socialudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 114 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til justitsministeren den 21. februar 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Peter Hummelgaard

/

Lisbeth Gro Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 114 (Alm. del) fra Folketingets Socialudvalg:

”Hvad agter ministeren at gøre for at forhindre, at ganske små børn kan blive pålagt at betale sagsomkostningerne i en sag, som familien har kørt mod kommunen? Der henvises til den tidligere justitsminister Mattias Tesfayes besvarelse af samrådsspørgsmål AI den 7. september 2022 og artiklen ”Bom-sagen tager bizar drejning: Tvangsfjernet pige på 8 år dømt til at betale kæmpe erstatning til Hjørring kommune” fra denoffentlige.dk den 17. maj 2022.”

Svar:

Jeg lægger til grund for besvarelsen, at baggrunden for spørgsmålet er en konkret sag, der har været omtalt i pressen, hvor tre børn af byretten er blevet pålagt at betale sagsomkostninger i en retssag, som forældrene på deres vegne har anlagt mod kommunen for at få godtgørelse for, at børnene i en periode har været anbragt uden for hjemmet.

Det bemærkes, at den omtalte sag ikke ses at dreje sig om en prøvelse af selve tvangsanbringelsen. I disse tilfælde beskikker retten en advokat for familien, ligesom familien ikke skal betale sagsomkostninger til modparten.

Det er derimod de almindelige regler om sagsomkostninger, der finder anvendelse, hvis forældre på deres børns vegne herefter anlægger en sag mod kommunen med påstand om godtgørelse i anledning af tvangsanbringelsen. Det vil sige, at den part, der hæver eller taber sagen, som udgangspunkt skal betale sagsomkostninger til den anden part.

Forældre, som på deres børns vegne anlægger en retssag, kan vælge at betale eventuelle sagsomkostninger og derved friholde barnet eller børnene for kravet. Ligeledes er der efter omstændighederne mulighed for at få fri proces til en sag, hvis der er rimelig grund til at føre sagen.

Der er gode grunde til, at reglerne om sagsomkostninger er, som de er. Det er bl.a. med til at skabe et system, hvor retssager ikke føres uden grund, og det princip, mener jeg, er værd at fastholde.

Når det er sagt, er det naturligvis en svær situation for børnene, hvis forældre, der på deres børns vegne anlægger en retssag, som hæves eller tabes, efterfølgende undlader at betale sagsomkostningerne.

Jeg er derfor enig med min forgænger i, at det er relevant at diskutere børnenes position i en sådan situation, og Justitsministeriet er ved at undersøge, om det i en sådan situation skal være børnene, der dømmes til at betale sagsomkostningerne. Det er vigtigt, at vi har styr på konsekvenserne af en eventuel regelændring, og det er derfor nødvendigt med nærmere undersøgelser.

Jeg vil vende tilbage over for udvalget, når undersøgelserne er afsluttede.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af 29. juni 2022 af spørgsmål nr. 465 (Alm. del) fra Folketingets Social- og Ældreudvalg.